

Græsk Tragedie [akt II]: *naar Krise blive krads Komædie* — *læs Aristofanes*

Poetisk Parloir 2012-26
(Xenofobi, fremmedfrygt og -had)

Scenisk intro: “*Athena ... Athena ... ah ... Athene Polias ... Forsvarer af det velordnede Statsliv.*”

Oh, du gyldne Tid, dengang i Athen og Antik.

I det 5. Aarh. f.v.t. har det Athenske Imperium sin Størhedstid. Bystaten blomstrer af Kunst, Filosofi og Teater – og i Regionens evindelige Magtkamp, tæver Athen Perserne ved Salamis.

Oh, du gyldne Tid, dengang i Athen og Antik.

Ved de Aarlige Dionysos-fester dyster Digterne om at skrive det bedste Teaterstykke: høj er Tragediegenren; lav er Komædien.

Festerne er rene Bakkanaaler, men bag Spas og Bukkespil forsætte Tisseriet; for jeg har mit Territorium, og op bygge Athen en hel Ringmur — *vendt imod Regionens andre Folk; kom ikke her, saa faa I Dolk.*

Den Ringmur diktere en Rang: her herske Athenæerne, hil det Athenske Imperium – det er vor Impetus. Og til dig du nabo-Korinter, Spartaner og Euboaner: Skrid! her har du nej

Borgerskab. I Polemik og mellemfolkeligt Volapyk bryder den Peloponnesiske Krig ud: Athen mod Sparta.

En lang Trætte udtære nu Athen — *man faa mærke Sygdom, krads, Fattigdom, Krise ... og mangel i Kraasen.*

Da er det saare dejligt med et Fjendebillede, for nogen skal jo have Skylden for Armod og Byld.

Det gennemskuer Aristofanes i Komædien *Acharnerne* – hvor Athenæerne ruse og rase mod de rapfodede Spartanere. Hør her Koret af Athens Gamlinge.

Men jeg sværger at stride med hærgen og mord / imod dem der har røvet vor jord! / Var mit had dog en skærende spydsod, der fo'r / i spartanernes bringe med styrke! / De har trampet paa alle de vinstokke, vi skulle dyrke.

Komædiens Helt, derimod ønsker Fred og forson dig; for maaske er den Udenbys og Fremmede ikke Roden til al Ondt. Men det faa man nej sige! – og nøje hetzer Koret den Fredselskende, i øje af lynch. Vildt gaar Jagten bag Bymuren.

I 2012 har Athen ingen Ringmur, men et nyt Parlament.

Ak, du graa Tid og Gyldent Daggry.

I Krise og krads træder et Stormtrop-parti op paa

Scenen: man foreslaa, i mangel af Bymur, at udlægge Landminer langs Statens Grænser — *vendt imod andre Folk; kom ikke her, saa faa I Dolk.*

For ifølge '*Gyldent Daggraa*' er den Fremmede Roden til al Ondt og Økonomi.

Det er gamle Vers i nye Strofer. I *Acharnerne* formaar Helten at indstifte god Fred iblandt Folk. Det maa man ikke! kæfte Koret af Gamlinge, ak.

Koret:

Sa' du [freden var] god? Naar du har sluttet den med ryggesløse folk / der har haa-net vore faner og traadt dem under fod!

Helten:

Aah, vi ved jo, at paa bunden er de skikkelige nok, dem vi saadan rakker ned paa; de er ikke skyld i alt.

le Berthéline ©

Kunstner, Forfatter og Kritiker.

Græsk Tragedie
[akt II]: naar Krise
blive krads Komædie.

